

at det frygter for, at hvis ikke de Kommuner, som bringe Ofre for at etablere saadanne Sygehuse, kunne gøre Regning paa at faa Halvdelen af Omkostningerne (dog ikke ud over 1,250 Kr. pr. Seng) refunderede af Statskassen, „vil der kun i meget ringe Udstrækning blive taget fat paa Opførelsen af Tuberkulosehospitaller“. Justitsministeren bemærkede om dette Ændringsforslag: „Man har altsaa ønsket at slaa fast i Lovforslaget, at det er en Opgave for Statskassen at yde Tilskud til Opførelse og Udvidelse af Sygehuse for tuberkuløse. Vil man nu gaa videre, vil man give Kommunerne den Opmuntring, som der tales saa meget om, til at bygge Sygehuse, saa skulde man jo gaa en helt anden Vej, end dette Ændringsforslag, der nu er stillet, gaar. Saa skulde man have gaaet den Vej: i selve Lovforslaget at foreslaa, at der aarlig skulde stilles et vist rundeligt Beløb til Justitsministerens Raadighed til Bidrag til Opførelse eller Udvidelse af Sygehuse. Saa vilde man kunne sige, at der var ydet Kommunerne al mulig Opmuntring o. s. v.“. Efter nogen Diskussion mellem Justitsministeren og flere af Forslagsstillerne — under hvilken Justitsministeren udtalte, at han mellem 2. og 3. Behandling vilde konferere med Finansministeren om et i den nævnte Retning gaaende Ændringsforslag, og at han haabede „paa det allerbedste Resultat af en saadan Konference“, medens det fra Forslagsstillerens Side blev udtalt, at det kun havde været af Beskedenhed, naar de ikke vare gaaede videre i deres Ønsker end til det, som Kommissionen havde foreslaaet, og at de ikke „under Udvalgsbehandlingen havde faaet nogen som helst Antydning af, at den højtærede Justitsminister vilde gaa saa vidt“, men at de, naar han er villig dertil, „med stor Fornøjelse gøre det“ — toge Forslagsstillerne Ændringsforslaget tilbage. — Ved 3. Behandling vedtoges saa et fra Justitsministerens Side fremkommet Forslag om at stille 100,000 Kr. til Ministerens Raadighed — som nærmere angivet ovenfor. — En anden, vigtig Ændring undergik Lovforslaget i Folketinget, idet dette efter Udvalgets Forslag indsatte „Rekonvalescenthjem“ mellem de Anstalter, der kunne faa Statsanerkendelse og Statstilskud. — I Landstinget indsattes Bestemmelsen om, at ogsaa Patienter, som udrede selv hele Betalingen men ikke have Raad til at indlægge sig paa de dyrere Anstalter, skulde have forlods Adgang til de i Loven ommeldte Anstalter. Forslaget herom var stillet af Ahlefeldt, Goos, Moltke-Bregentved, Nordby og Schultz og vedtoges med 28 Stemmer mod 27. For Forslaget stemte Højre og af de Fri-konservative: Rasmussen-Vanddamgaard og Steffensen. „Stemmer ikke“ svarede: Breinholt, Dalsgaard og Sonne. Fraværende vare Bærentsen (med anmeldt Forfald) samt følgende syge: Hage, Gustav Hansen, H. I. Nielsen, Raben, Thygesen og Vestergaard-Klim. Et tilsvarende Ændringsforslag ved